

Walterus, door de genade van God bisschop van Doornik, aan allen die deze oorkonde zullen lezen, heil in de Heer. Omdat zeer veel gewoonten dikwijls niet nageleefd worden, menen wij u te moeten bevestigen wat de heilige Jacobus ons voorhoudt, nl. waar en oprecht geloof tegenover God onze Vader houdt in wezen en weduwen in hun nood bij te staan en zich niet door deze wereld te laten besmetten (Jak 1,27). Immers de hoogste godsvrucht bestaat erin armen, die in de steek gelaten werden en door de Heer in de smeltoven van de armoede en in de vuurzee van de ziekte zwaar beproefd werden, op te nemen en te verzorgen.

Aangezien wij ervaren hebben dat in het hospitaal van Onze-Lieve-Vrouw te Oudenaarde ten aanzien van de lijdende mens, de toewijding en de genegenheid, zowel van mannen als vrouwen die er God en de armen dienen, op een zeer hoog peil staan, nemen wij hen op in onze bijzondere vaderlijke bescherming.

Wij hebben gemeend hen geen lasten te moeten opleggen die verder reiken dan wat wij in het algemeen verplichten na te leven: lichamelijke zuiverheid, afstand van goederen, het religieus kleet en de gehoorzaamheid aan de meester van het huis. Wij besluiten deze vier opdrachten als leefregel te doen onderhouden door de broeders en zusters van ditzelfde huis en wij bekrachtigen ze met ons bisschoppelijk gezag. Al het overige, hetzij boete die moet opgelegd worden, hetzij mistoestanden die moeten gesaneerd worden, laten we over aan het wijs oordeel van de meester van het huis. Belangrijker zaken worden evenwel naar de bisschop doorverwezen. Als duurzaam bewijs van deze zaak hebben wij deze oorkonde doen schrijven en met de aanhechting van ons zegel doen bevestigen.

Gegeven te Helkijn, in het jaar van onze Heer 1224, de vrijdag na het feest van Sint-Maarten